

■ Шигри һүз

ТЕЛӘКТӘШЛЕК

Әзәүәт ҒӨБӘЙЗУЛЛИН,
Салауат районы, Карағол ауылы

Әссәләму гәлләйкум,
мәфтөй хәзрәт!
Үә рахмәтуллаһу
Үә бәрәкәтуллаһу, Нурмөхәммәт!
Башкортама аңлаттың һин
Динәбәззәң ах нурзарын.
Насип булһын артабан да
Ах бәхәттәр, бөйөк үрзәрә лә.
Шуны теләй хәрмәт иткән
имамадарың,
Баш осонда кара болот хуыйрһа лә

Бирешмә һин, алға атла
Дин юлында.
Шуны теләй Хак тәгәлә,
Ғәмһезлектән касқан халкыбыз ға.

Сиге юктыр камиллыктаң,
тип өйрәтә Корьән-Кәрим:
“Үзең белһән, өйрәт, ти ул,
куршеңә лә”.
Сауап төшөр өйрәтәүсеһенә лә.
Ужы Корьән, баҫ намазға,
эй, йәмгәгәт.
Хак тәгәлә шулай
куша һәммәбәзгә.
Ауыр, әммә дәрәжәлә ошо юлда
Тәрәк булайыҫсы, бер-берәбәзгә.

ИМАН КАЙТА

Фәүзиә КОТЛОГИЛДИНА

Халкым күңеләнән беззәң илдә
Алып ташланылар иманды,
Нисә быуат әбей-бабайзарым
Ошо иман менән йыуанды.

Зар иланы ауыл ололары
Манаралар иңрәп ауғанда,
Күңелдәрзән иман үсентмәһән
Көслөк менән йолкоп алғанда.

Манараһың қалған мәсеттәрзә
Мәктәп йә иһә клуб иттеләр,
Ул урындан фәрештәләр қасты,
Шайтандары йыйылып киттеләр.

Урынлашқас иблис ялсылары
Керештеләр эшен эшләрзә,
Иман орлоктары төшмәһән тиң
Башланылар улар йәштәрзән.

Әлифте таяк тип белмәгән.
Үсеп сықты беззә өс быуың.
Халкыбыздың иманлы қатлам
Һықтанылар түгеп йөз һыуың.

Ауылдарға қалқалар мәсеттәр,
Һис қурқмайзар намаз укырга,
Башланылар аңды йәштәрәбәз
Корьән қушқан юлдан атларға.

Иман булған ерзә татыулық бар,
Ары торһон алтын-көмшө,
Иман бит ул беззәң көнитмештең
Айырылғыһың бер өлөшө!



ФӘҺЕМ

Ф. АКБУЛАТОВА әзәрләне

ИЗГЕЛЕК

Бынан байтак йылдар элек ата-әсәһе үлгәндән һуң йәтим қалған малай хәйер һорап йөрөй. Асығып-һуыһап, хәлә бөтөп, бер ишекте шакый. Ишекте асыусы катындан эсергә һыу һорай. Уның ас икәнән күргән хужабикә бер стакан һөт бирә. Һөттә эсеп бөткәс, малай: “Изгелегегеззә бер қасан да онотмаясакмың”, тип рәхмәтән белдерә. Был хәлдән һуң күп йылдар үтә. Катын да қартай, қаты ауырып йығылғас, уны хастаханаға алып китәләр. Операция яһаусы табиб шунда уның үзенә һөт биргән катын икәнән таний. Операция уңышы үтә. Инде иҫенә килгән әбей хәсрәткә төшә: “Был тиклем қыйбатлы операцияға қайзан ғына акса табырға?” Әбей қурқа-қурқа ғына үзенә бирелгән иҫәп қағызын аса... ә унда: “бер стакан һөт менән түләнгән”, тип язылған була!

МАЙМЫЛ АҚЫЛЫ

Шәрәк илдәрәндәге боронғо язмаларының берәһендә һунарсы һәм маймылдар тураһында қисса бар. Һунарсылар маймылдардың тәбиғәтән, фекерләү кимәлен яқшы белә икән. Улар маймыл

қулы һыйырлық қына тар ауызылы бер нисә көршәк алаһар. Көршәктең төбөнә ризық һалып, маймылдар йөрөгән юлдарға тезеп сығалар. Тегеләр көршәкте күреү менән қулдарын тығырға ашығалар. Буш қул өңел генә инһә лә, нимәнелер улағандан һуң йозрокто тартып алып булмай. Маймылдар йозроктарын тартып сығара алмайзар. Һунарсылар улардың янына килеп баҫа. Януарзар улардың үзәрәнә нисек яқынлашқандарын да күрә, аулазарынан қурққан хәлдә лә, усты язып, ризықты ыскындырып қасып китеү мөмкинлегә баштарына лә килмәй. һанам улаған нәмәләрен көршәктән сығарып матшалар. Ләкин был мөмкин түгел. Әлбиттә, һунарсылар улардың мәшәкәтһез генә аулайзар, артабан муыйндарына бау бәйләп бейергә өйрәтәләр. Шулай итеп, маймылдар һунарсылардың мәңгелек қолдарына әүереләләр.

Кешеләр араһындағы мөнәсәт тә шуны хәтерләтә. Беззә Остазға, хәзрәткә йүнәлтһәләр зә, без был доньяның алдатқыс, бысрақ байлығынан баш тарта алмайбыз. Сат йәбешәбәз. Ә уны бит қалдырырға лә қәрәкмәй. Без фәқиргә әйләнмәйбәз, бөтөн эш кешенә ақылында. Байлық йәбешер өсөн түгел, ә қулланыр өсөн генә бирелә, һәм һис кенә лә үзендәң һәфсәңә буйһоноузы аңлатмай.

■ Уйлан

ФАНИ ҒҮМЕРЕБЕЗ...

диңгеззәге бер тамсы ғына

Айһылыу ҒАРИФУЛЛИНА,
Бөрйән районы

Бер уйлаһаң, кешә ғүмере озон-озақ һымак, икенселәй уйлаһаң, ул - икһез-сикһез диңгеззәге бер тамсы ғына. Дәрәс ғилем алмау, бакса-мәктәптәрзә дин нигеззәрә укытылмау, атай-әсәйзәрзәң, қатта олатай-өләсәйзәрзәң дини ғилемә самалы булуы сәбәплә, беззәң аңға ошо уйзырма һеңгән: йәнәһә, без был доньяла күпмәлә йәшәйбәз зә, үлгәс, сереп тупрак булабыз һәм - вәссәләм.

Шуға күрә күптәр, бигерәк тә буыуыны һығынып етмәгән, етерлек ақыл тупламаған, донья күрмәгән йәш-өлкәнәсәк үз алдына килеп баҫқан проблеманан өңел генә “қотолмақсы” - үзен-үзе үлтереп, көрсөктән сықмақсы була. Барыһы лә ошолай “өңел” генә булһа, үлемдән һуң йәшәү булмаһа, доньяның ақыллы баштары күптән суицидты көрсөктән сығыуың иң оптималь юлы тип иглан итер ине әлә. Эш бының менән генә бөтмәй шул: үлгәндә йән биреү, қәбәрзә фәрештәләргә яуап биреү, Киәмәткәсә (ә уның қасан етерән Аллаһтан башқа бер кем дә белмәй) қәбәрзә ғазап ситеү (үз-үзен үлтергән кешенә қәбәрзә даими ғазаптар көтә), Киәмәт көнөндә қәбәрзән қубарылыу, мәхшәр майҙанында Аллаһ алдында яуап тоттоу, қылғандарыңа бәрәбәр йә тамуқлы (тәүбә), йә ождаһлы булуы көтә һәр бәндәнә.

Тамуқка әлгәсәк йәндәрзәң хәлән аңлатып тораһы лә түгел: Аллаһқа ышанмаған, бәй-һәмбәрзәр һүзенә қолақ һалмаған, Корьәндең бер аятын да укып, аңлап қарамаған, намаз қылмаған, ураза тотмаған, байлығынан ярлыларға зәкәт түләмәгән, изгә эштәр қылмаған, ата-әсәһән рәнйеткән, кешә малына қул һуҙған, хәмер менән зинаны, отош уйындарзы, процентқа акса ашаузы, донья байлығын, кейеф-сафаны яратқандарзың күрәһеләрә бик хәтәр буласақ (бынан Аллаһ үзе һақлаһын!) Ошоларға өстәп, үзенә-үзе қул һалыуын да қушһақ, был кешеләргә ождаһтың ишек төбөн дә күреү юк.

Мөхәммәт с.ғ.с. әйткән: “Һық яраланған бер кешә, ауырытыузарға сыҙамай, үзен-үзе үлтерә, шул сақта Аллаһ әйтә: “Минең қолам үз теләге менән минең алдыма сықты, йәғни вақифаларзы тизләтергә теләп, үзенә ғүмерән қыйзы, шуға күрә мин уға ождаһты тыйзым, йәғни ул ождаһқа инмәйәсәк”, - ти.

Аллаһ тыйғандарзан тыйылмағандарзы киләсәктә яза һәм ыза көтә. Бәй, шулай булғас, ниңә әзәм балаһына Аллаһ тарафынан бирелгән иң изгә нәмәгә - йәңгә йәбешергә, үз ғүмерән үзе қыйып, мәңгә тамуқлы булырға? Был доньялағы ғүмеребез бакый доньялағы менән сағыштырғанда диңгеззәге бер тамсы ғына. Иманлылар өсөн был донья - тамуқ, теге донья - ождаһ, ти дин. Был доньяла фәқир булғандар, өлөштәрә аҙзар теге доньяла қағыр булып Аллаһты, уның барлығын, берлеген инқар итеп, кешә өлөшөн ашап, зина қылып, урлық менән булып, етемдәрзә рәнйетеп, байлығынан зәкәт түләмәй маһайып йөрөүселәрзә тамуқ ғазаптары, бөтмәс-төкәнмәс ыза көтә. Шуға лә диндар ата-бабаларыбыз донья малына қызмаған, ятып инер өйә, ейер ризығы, өстәнә бер қат кейеме булһа, киләсәген қайғыртқан - ахирәтән уйлаған: намаз укыған, ураза тотқан, етем-еһерзә қараған, күбәрәк изгә эштәр эшләп сауап алырға тырышқан. Уйлап қараһаң, күпме генә бай булһан да бер юлы икә машинаға ултырып йөрөмәйһең, икә диванда ятып йокламайһың, икә тун кейеп йөрөмәйһең, ашқазан лыка тулһа, уның ситенә ашап булмай...

Аллаһ безгә тәүлегенә 24 сәғәт биргән икән, ниңә намазға ярты сәғәт бүлмәсқә? Мин үзем эшләйем, үзем ашайым, тип қәпәрәнә бәғзә берәү. Ә Аллаһ һиңә ошо һау-сәләмәт тәнде, ақылды, кейемдә, ризықты бирмәһә, ни эшләр инең? Без бөтәбәз зә Аллаһтың ниғмәт-тәрәнән бушлай файҙаланабыз: һауаны һулайбыз, уны бер кем дә консерваға тултырып һатып бирмәй, һыуын эсәбәз (шөкөр,

бәззә ул бушлай), өләк-өмешән, үлән-бәшмәгән йыябыз, һыу инәбәз, ерзән йөрөйбәз. Быларзы безгә кем биргән һуң? Ошо һәм башқалар хакында донья эштәрәнән, мәшәкәт-тәрәнән сақ қынаға булһа лә айырылып, уйланырға вақыт тапмайбыз.

Үз қолағым менән ишеткәнәм бар. Намазлыкта ултырырға тейешлә әбейзәр: “Әй, бармы икән ул теге донья, унда кем барып қайтқан? Намаззы, ана, кемдән гонаһы күп, шулар укыһын, намаз укып, ураза тотмаһақ та, Аллаһы Тәғәлә бер еренә қыйыр өлә”, - тип кенә ебәрәләр, тәүбә, әстәғфируллаһ. Аллаһқа ышанмаған, уның барлығына, Киәмәт көнөнә ышанмаған, Корьән хөкөмдәрән инқар иткән, хет башқорттан, хет үзбәктән тыуһын, тәүбә итеп тәғәләһә, инде мосолман түгел. Иманлы кешәгә Аллаһтың “қайза булһа лә қыйыуы” қәрәк түгел, иманлы кешәгә фәкәт ождаһ қәрәк һәм ул уға ынтылып йәшәй!

Ғүмерзә лә, йәнде лә Аллаһ бирә. Аллаһ биргәндә қыйырға берәбәззәң дә хақы юк. Яман сиргә юлығыусылар, улар ауыры ғазаптарына түзә икән, үз үлемә менән үлһә, уларзы теге доньяла ошо сабырлық, сир ызаларына бәрәбәр рәхәттәр көтә. Һәр проблема, һәр сир, яқындрзың үлемә безгә һынау буларак ебәрәлә. Сабыр итеп түзһән, әжер-сауабы зур, түземлеген етмәй икән - азағы үкенес. Сер түгел, һуңғы йылдарҙа йәмғиәттә суицид острактары бар. Бының төп сәбәбә - халықта тейешлә дини ғилем юклықта. Шөкөр, мәсеттәр асыла, йәштәр иман юлына баҫа, әммә күпселек әлә урам, ғаила, телевизор, интернет тәрбиәһендә. Мәсеткә дәрәс алырға йөрөүселәр зә бармақ менән һанарлық. “Балаларымдың башына камил ақыл, файҙалы ғилем бир, иман байлығынан айырма”, - тип доға қылған ата-бабаларыбыз. Файҙалы ғилем тигәнә ана шул дәрәс дин ғилем инде. Был ялбарыуың һиндәй мәғәнәгә әйә булуы тураһында онотмайық - еребәззә үзенә-үзе қул һалғандар кәмер, тамуқлылар һаны артмаҫ.

■ Сәләмәтлек

КИММӘТЛЕ ГРАНАТ



(Азағы. Башы ноябрь һанында).

Гранаттың әскелтем-тәмлә һуты аһпетитты аса, ашқазандың эшқәртеү һәм азықты үзләштерәү һәләтән көйләй, шуға лә был емеште аш алдынан қулланалар. Дәсерт өсөн дә гранат - бик қулайлы емеш. Йүткәрәү, һалкын тейәү, тап-

ма тотоу острактарында лә гранат емештәрән қулланыу тәқдим ителә. Гранат һуты тапма бизгәгә мәлендә сарсаузы баҫа һәм бер үк вақытта температура төшөүгә булышылық итә.

Халык медицинаһында татлы гранат һутын бөйөр ауырыулары острағында, ә әскелтемен - бөйөрзә һәм үт қыуығында таш булғанда файҙаланаһар.

Гранаттың емешә лә, қабығы лә танин тигән үзенсәлеклә матдәгә бай. Танин микробтарға, ялқынһыныуға қаршы то-роусанлыкты арттыра, тән яра-ланған, бешкән остракта тиз уңалтыу һәләтенә әйә. Шуға лә ул теш қазнаһы зарарланғанда, тамақ шешкәндә, шеш зрен-ләгәндә бик файҙалы.

Анар һуты һәм қабығын қайна-тып алған һыу - дизентерия ауырыуларына қаршы алыш-тырғыһыҙ дауа, косметологияла тән тиреһә тартылыуы өсөн қулайлы сара буларак та әһәмәиәтлә.

КӨН ХӘЗИСЕ

“Өгәр кешә алдаузан һәм ялған, яһил эштәрзән баш тартмаһа, Аллаһқа көшөнәң ашау-әсеүзә қалдырыуы қәрәкмәй”.

Әл-Бохари, Әбу Дауыт қилтергән хәзис.

“Ождаһ әһелдәрә араһында кем буласағын хәбәр итергәме һезгә? Былар пәйғәмбәр, әүлиә, Аллаһ юлында шаһит, Аллаһ өсөн алыс йәшәгән мосолман туғанды барып күргеләй торған кешә.

Һәм был һеззәң бала тыузырған рәхимлә катында-рығыз, улар һеззәң менән әрләшкәндән һуң, үззәрә қилеп, қулдарын һеззәң қулдарығызға һалып әйтәләр: “кәһәғәтһезлегәң миңә бәйлә булуы сәбәптән йоклай алмайым”.

Ән-Нәсаи қилтергән хәзис.